

PODKONNIK (1) *sb m*

N sg podkonnik.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Parobek do koni, stajenny (1) : Calo. Drab/ Podkonnik zową drudzi. Mącz 32b.

Synonim: stajenny.

Cf **PODKONI, PODKONIE, [PODKONNY]**

AL, JB